

derpaa. Man bevilgede et mindre Beløb, lidt over 24,000 Kr., til Opførelse af Bygninger, som paa ingen mulig Maade kunde undværes, og saa et Beløb af 3—4,000 Kr. til Undersøgelser og Udarbejdelse af Planer. Det vilde have været ganske naturligt, forekommer det mig, om den ærede Forslagsstiller (Berg), der selvfølgelig den Gang var Medlem af Finansudvalget, den Gang havde bragt dette Spørgsmaal frem, og om der under Spørgsmaalet om Anvendelse af disse 3—4,000 Kr., som blev bevilgede til Udarbejdelsen af Planer, paa hans Forlangende var bleven optaget Spørgsmaalet om Skolens Flytning fra Kjøbenhavn. Den Gang, som det forekommer mig, paa det rette Tidspunkt, til at bringe dette Spørgsmaal frem, tav det ærede Medlem, da kom det Spørgsmaal slet ikke paa Bane under hele den Behandling, som Sagen undergik i Tinget den Gang. Derimod kom Spørgsmaalet frem, da Sagen næste Aar atter blev forelagt her i Tinget og blev henvist til et særligt Udvalg. Da bragte den ærede Forslagsstiller og et andet æret Medlem af Udvalget Forslaget frem, og det blev underkastet en overordentlig grundig Drøftelse baade her i Salen og i Udvalget, hvoraf Resultatet blev, at man ikke paa nogen Maade turde driste sig til at gaa ind paa den Tanke at flytte Landbohøjskolen. Det viste sig nemlig ved de Oplysninger, som Udvalget fremstillede, og som findes trykte som Bilag til den den Gang afgivne Betænkning, at denne Flytning af Landbohøjskolen, foruden de praktiske Vanskeligheder, der ellers ere forbundne dermed, vilde medføre ganske uforholdsmæssige Bekostninger (Berg: Det stod der ikke.) Det stod der. Medens efter Lovforslaget den kontante Udgift ved Ombygningen rimeligvis vilde blive saadan noget som 400,000 Kr., idet man antog, at det Areal, der kan bortselges, vilde kunne sælges for 400—450,000 Kr., saa vilde en Flytning af Landbohøjskolen, eftersom det var en Flytning til et Sted, hvad enten det var nødvendigt at skaffe Kaserner, eller hvad man nu vil kalde det, til Elever og Lærere, eller det ikke var nødvendigt, medføre en kontant Udgift, der var anslaaet til mellem 12—1800,000 Kr. Det var derfor, at man ikke vilde gaa ind derpaa, og jeg, som allerede den Gang havde den Ære at være Ordfører i denne Sag, udtalte her i Salen, at hvis man i 1856, da man anlagde Landbohøjskolen, havde opløst det Spørgsmaal, om man ikke skulde anbringe den et Sted udenfor Kjøbenhavn, særlig i Sjælland, kunde der have været en hel Del Tale om det, men at man ikke turde forlange Flytningen nu, da det vilde koste saa

overordentlig meget, og da det vilde være saa overordentlig vanskeligt at flytte en saa rodfæstet, gammel Institution, dens Lærere og hele Personalet over til et andet Sted. Ikke desto mindre stillede Forslagsstilleren og et andet Medlem af Udvalget, Forslag om Flytningen, og dette Forslag fik den Stæbne her i Tinget, at der var 8 Medlemmer, der stemte for det, medens hele det øvrige store Flertal stemte for Udvalgets Forslag, nemlig at gaa ind paa Ombygningen og Fuldstændiggørelsen af Bygningerne ude paa den Plads, hvor de ligge nu. Det kan godt være, at det ærede Medlem nu kan faa nogle flere Stemmer for sit Forslag end den Gang, jeg vil gerne tro det, men jeg er dog overbevist om, at det store Flertal vil blive ved den Beslutning, det den Gang tog, og ikke forandre sit Standpunkt til et saa vigtigt Spørgsmaal nu efter saa kort Tids Forløb. Jeg skal anføre en Grund til, hvorfor jeg ikke kan gøre det, og hvorfor jeg haaber, at ogsaa kun saa af dette Tings Medlemmer ville gøre det. Det var det Motiv, som den ærede Forslagsstiller anførte. Han undrede sig over, at vi Repræsentanter for Sjælland kunde stille os saa haardt imod det Forslag om Landbohøjskolen's Flytning over til Sjælland. Jeg skal i den Anledning sige til den ærede Forslagsstiller, hvorfor jeg, baade som Repræsentant for en jydsk Kreds og som Landmand ikke kan stemme for hans Forslag; det er, fordi Vedtagelsen af hans Forslag vil skyde Spørgsmaalet om en fornuftig og tidsvarende Udvikling af Landbrugsundervisningen her i Landet ud i en uoverskuelig Fremtid. Naar jeg stemmer mod Forslaget, er det, fordi jeg er gennemtrængt af Overbevisningen om, at det er aldeles nødvendigt for vort Landbrug at komme til en Udvidelse af Landbohøjskolen og til den dermed i Forbindelse staaende betydelige Udvidelse af Landbrugsundervisningen omkring i Provinserne, og samtidig dermed skal jeg nævne Lovordningen af Folkehøjskolerne. Disse Spørgsmaals endelige Afgørelse staa for mig som saa overordentlig betydningsfuld og vigtig, at jeg sandelig ikke vil give min Stemme til noget Forslag, der vil udflyde disse Sagers Afgørelse i en lang uoverskuelig Arrække. Derfor tillader jeg mig at stemme imod Forslaget og at anbefale ærede Medlemmer ogsaa at stemme imod det.

Bingel: Jeg ønsker at tage Ordet i denne Sag, fordi den berører Spørgsmaal, som ligge mig overordentlig stærkt paa Hjerte, og jeg skal ikke nægte, at hele den Udvikling, som det ærede Medlem fra Kolding (Berg) fremførte, finder betydelig Genklang hos mig, men jeg kommer ikke